

107

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 17 kwietnia 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 27 lipca 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 72, poz. 385) ust. 4 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Kon-

serwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest, po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody, usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych”.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

108

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI I MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 16 kwietnia 1965 r.

w sprawie organizowania usług w ramach działalności pozaoperacyjnej przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 5 ust. 1 pkt 6 i ust. 5 uchwały nr 402 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 95, poz. 444) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa państwowe mogą w ramach działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym organizować przyzakładowe placówki świadczenia usług dla zatrudnionych w nich pracowników, zwane dalej „zakładami usługowymi”. Zakłady usługowe powinny być organizowane dla świadczenia niektórych typowych usług pierwszej potrzeby, jak krawiectwo, szewstwo, fryzjerstwo, pralnictwo, łaźniectwo i innych, określonych jako usługi dla ludności w załączniku nr 1 do uchwały nr 194 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1961—1965 (Monitor Polski z 1960 r. Nr 55, poz. 262, z 1961 r. Nr 21, poz. 99 i z 1963 r. Nr 13, poz. 68).

2. Zamiast zakładów usługowych mogą być organizowane przez jednostki wyspecjalizowane przyzakładowe punkty przyjmowania przedmiotów do napraw lub innych usług (punkty przyjęć) wykonywanych przez te jednostki, działające na zewnątrz zakładu pracy.

§ 2. 1. Organizowanie świadczenia usług w ramach działalności pozaoperacyjnej przez przedsiębiorstwa państwowe powinno następować przede wszystkim w drodze powierzenia prowadzenia zakładów usługowych państwowym i spółdzielczym jednostkom gospodarczym wyspecjalizowanym w prowadzeniu działalności usługowej, obejmującym swoim zasięgiem działania teren, na którym jest zlokalizowane przedsiębiorstwo. Przedsiębiorstwa państwowe prowadzące dotychczas działalność usługową we własnym zakresie mogą powierzyć jej prowadzenie jednostkom wyspecjalizowanym.

2. W razie braku jednostek wyspecjalizowanych na danym terenie (ust. 1) lub niezaspokajania przez nie istniejących potrzeb albo gdy inne względy przemawiają za prowadzeniem zakładu usługowego przez przedsiębiorstwo państwowe we własnym zakresie, przedsiębiorstwo to może podjąć

bezpośrednią działalność w zakresie świadczenia usług na zasadach ustalonych uchwałą nr 402 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 95, poz. 444) oraz na zasadach niniejszego zarządzenia.

3. W razie prowadzenia przez przedsiębiorstwa państwowe działalności usługowej w ramach działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym w rozmiarach nie uzasadniających zorganizowania odrębnego zakładu usługowego, przedsiębiorstwa te obowiązane są w ramach prowadzonej działalności pozaoperacyjnej do wyodrębnienia kosztów i dochodów każdego rodzaju świadczonych usług.

§ 3. 1. Powierzenie prowadzenia działalności usługowej wyspecjalizowanej jednostce organizacyjnej następuje na podstawie umowy zawartej przez przedsiębiorstwo z jednostką wyspecjalizowaną, określającej wzajemne prawa i obowiązki stron. Zawarcie takiej umowy w zakresie usług pralniczych i łaźnienniczych wymaga uzyskania uprzednio zgody organu do spraw gospodarki komunalnej prezydium rady narodowej, na której terenie jednostka wyspecjalizowana prowadzi działalność usługową. Warunki zawartej umowy pomiędzy przedsiębiorstwem państwowym a jednostką wyspecjalizowaną nie mogą przewidywać dofinansowania działalności jednostki organizującej usługi, z wyjątkiem wypadku przewidzianego w ust. 2.

2. W celu umożliwienia jednostce wyspecjalizowanej zorganizowania działalności usługowej i zapewnienia rentowności w granicach do 5% przedsiębiorstwo powierzające takiej jednostce organizację usług poza przydzieleniem jej odpowiedniego lokalu na zakład usługowy i przystosowaniem go do wykonywania danego rodzaju usług (z wyjątkiem wyposażenia) może przez okres do 1 roku (okres rozruchu) pokrywać całkowicie lub częściowo koszty używania tego lokalu (czynsz, opał, energia elektryczna, utrzymanie czystości itp.) w razie niemożności osiągnięcia przez jednostkę wyspecjalizowaną określonego minimum rentowności prowadzo-